

ad spørgsmål 4, jfr. FUs skrivelse af 31. oktober 1949.

„Der ønskes et skøn over Danmarks totale importbehov af kul og koks for året 1950 samt over anslåede importmuligheder fordelt på lande.“

Det totale behov for kul og koks for året 1950 andrager skønsmæssigt 5,1 mill. tons, heraf ca. 3,7 mill. tons kul og ca. 1,4 mill. tons koks. Det forudsættes herved, at der i det kommende år produceres indenlandsk brændsel i omtrent samme omfang som den faktiske produktion i 1949, hvilket muliggør et forbrug på ca. 3,4 mill. tons brunkul og tørv.

Opgørelsen forudsætter endvidere et forbrug af brændselolier indenfor offentlige værker, banerne, skibsfarten og industrien m. v. på 620 000 tons, svarende til det nuværende forbrug af olie for de pågældende kategorier.

Stiler man derimod efter i det kommende år at kunne undlade en ekstraordinær produktion af indenlandsk brændsel, således at forbruget på dette område begrænses til beholdningerne af brunkul ved årets begyndelse, ca. $\frac{1}{2}$ mill. tons, og en tørveproduktion svarende til førkrigsproduktionen, der androg ca. 400 000 tons tørv, vil kul- og koksforbruget og dermed vort importbehov af kul og koks skønsmæssigt andrage ca. 6,1 mill. tons, nemlig ca. 4,1 mill. tons kul og ca. 2 mill. tons koks. Også dette skøn forudsætter det nuværende olieforbrug på de førnævnte kategorier af forbrugere, nemlig 620 000 tons olie.

Såfremt der bliver mulighed for en forøget import af tung brændselolie, vil en del af kulforbruget — antagelig ca. 400 000 tons — kunne erstattes med olie. Det anslåede forbrug af kul og koks ville herefter andrage ca. 5,7 mill. tons uden ekstraordinær produktion af indenlandsk brændsel, og ca. 4,7 mill. tons med en ekstraordinær brændselproduktion svarende til indeværende års.

Med hensyn til importmulighederne kan det oplyses, at man fra engelsk side har givet udtryk for, at man ventede at kunne levere 2 mill. tons kul og 1 mill. tons koks.

Fra Tyskland tør man næppe regne med en import udover 400 000 tons, hovedsagelig koks. For Polens vedkommende er handelsforhandlingerne i øjeblikket i gang, og det kan ikke overses, i hvilket omfang man bør importere kul fra Polen, idet de fremsatte priskrav betegner en forhøjelse af de hidtidige priser med 25—30 pct. Den nu udløbne aftale med Polen omfattede 2 mill. tons, men det må afhænge af prisudviklingen og betalingsmulighederne, i hvilket omfang man for 1950 bør indkøbe polske kul, og i hvilket omfang man eventuelt bør søge forøgede tilførsler fra England.